

วัดโบสถ์มณีศรีบุญเรือง

วัดโบสถ์มณีศรีบุญเรือง ตั้งอยู่เลขที่ ๒๓๑ บ้านรมณีย์ ถนนตากสิน ตำบลหนองหลวง อำเภอเมืองตาก จังหวัดตาก สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย มีที่ดินตั้งวัดเนื้อที่ ๑๐ ไร่ ๒ งาน ๑๖.๓๐ ตารางวา อาณาเขต ทิศเหนือติดต่อกับที่ดินสาธารณะ ที่ตั้งศาลสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ทิศใต้ติดต่อกับถนนจรดวิถีถ่อง ทิศตะวันออกติดต่อกับที่ตั้งโรงเรียน ทิศตะวันตกติดต่อกับถนนตากสิน โดยมีโฉนดเลขที่ ๑๙๔๖ เป็นหลักฐาน และธรรมเนียม จำนวน ๓ แปลง เนื้อที่ ๔ ไร่ ๓ งาน ๓๑.๕๐ ตารางวา ตามโฉนดเลขที่ ๑๐๘๑, ๑๐๘๒, ๒๑๐๖

พื้นที่ตั้งวัดเป็นที่เนินสูง อาคารเสนาสนะต่าง ๆ มี อุโบสถกว้าง ๖.๑๐ เมตร ยาว ๑๔.๒๐ เมตร สร้าง พ.ศ. ๒๔๐๒ ศาลาการเปรียญกว้าง ๑๒ เมตร ยาว ๒๔ เมตร สร้าง พ.ศ. ๒๕๑๖ หอสวดมนต์กว้าง ๘ เมตร ยาว ๑๓.๒๐ เมตร สร้าง พ.ศ. ๒๔๘๒ กุฏิสงฆ์ จำนวน ๓ หลัง สำหรับปูชนียวัตถุมี พระประธานในอุโบสถ และที่ศาลาการเปรียญมีพระประธานเรียก หลวงพ่อพุทธมนต์ เนื้อสัมฤทธิ์สมัยสุโขทัย ซึ่งสร้างขึ้นราวพุทธศตวรรษที่ ๑๙ ตอนต้น มีพุทธลักษณะที่สวยงามมาก

วัดโบสถ์มณีศรีบุญเรือง สร้างขึ้นเป็นวัดนับตั้งแต่ประมาณ พ.ศ. ๒๔๐๐ ผู้สร้างคือ พระยาวิชิตรักษา (แก้ว เจ้าเมืองตาก) อุโบสถสร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๔๑๐ แต่เดิมนั้นมีอยู่ ๒ วัด ติดต่อกันคือ วัดโบสถ์มณีราษฎร์ กับวัดศรีบุญเรือง โดยมีกำแพงกันอยู่ด้านหลังอุโบสถของวัดโบสถ์มณีราษฎร์ ต่อมาเมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๖ สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส ได้เสด็จตรวจการสงฆ์ จังหวัดตาก ได้เสด็จเยี่ยมวัดโบสถ์มณีราษฎร์วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๕๖ พระองค์ทรงปรารภว่า ถ้าได้รวมวัดศรีบุญเรืองกับวัดโบสถ์มณีราษฎร์เป็นวัดเดียว โดยให้ชื่อว่า “วัดโบสถ์มณีศรีบุญเรือง” จะเป็นการดียิ่ง หลังจากนั้นจึงได้มีการรวมวัดทั้งสองดังกล่าวเป็นวัดเดียว ต่อมาได้มีการเปลี่ยนนามวัดเสียใหม่ให้มีนามว่า “วัดโบสถ์มณีศรีบุญเรือง” เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๕๗ นับเป็นวัดชนิดที่ได้รับความนิยมสูงคามสีมาแล้วประมาณ พ.ศ. ๒๔๑๐ มีพระภิกษุอยู่จำพรรษา ๙ รูป ทางวัดได้เปิดสอนพระปริยัติธรรมตลอดมา มีโรงเรียนของทางราชการตั้งอยู่ในวัดนี้ด้วย ซึ่งทางวัดได้ให้การอนุเคราะห์ด้วยดีตลอดมา